

ת"פ 13798/01 - מדינת ישראל נגד ולדימיר וקסלר

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 23-01-13798 מדינת ישראל נ' וקסלר(עוצר)

לפני:	כבוד השופט יואל עדן
בענין:	המאשימה:
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	ע"י ב"כ עוזר ערן צריה - פמ"ד ולדימיר וקסלר ע"י ב"כ עוזר דן גרובס

גזר דין

האישום והסדר הטיעון

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב האישום המתווך בעבירות של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, הסגת גבול כדי לעبور עבירה לפי סעיף 447(א) לחוק העונשין, גנבה לפי סעיף 383(א)(1) + 384 לחוק העונשין, שוד בנסיבות חמימות לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, והפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתווך וירשע בעבירות המפורחות בו. אין הסכמת עונשיות והצדדים טענו טיעון חופשי לעונש.

3. על פי עובדות כתב האישום המתווך, הכלל שלושה אישומים, בתאריך 22.11.28 במסגרת ת.פ. 22-01-30060 שוחרר הנאשם בתנאים, לקהילה הטיפולית "הרטוב בית אויר אביבה" ("הקהילה") על פי תנאי המקום. במעמד הנ"ל, הובהר לנאשם כי לא יעזוב את שטח הקהילה אלא באישור של איש צוות וכי במידה ויעשה כן עליו להתיצב באופן מיידי בתחנת המשטרה הקרובה, להודיע כי מצוי בהפרה של תנאי שחרור, ולבקש להיעזר למשך 24 שעות עד אשר יבוא בפני שופט.

על פי האישום הראשון, בתאריך 12.22.12 בשעה 3:00, הפר הנאשם את ההוראה החוקית הנ"ל, בכך שעזב את הקהילה על דעת עצמו ולא ידעת מי מאנשי צוות הקהילה, ולא התיצב בתחנת משטרה להודיע על כך.

על פי האישום השני, המתלונן הינו הבעלים של דוכן תכשיטים המצוי בקניון ("הዶקן"). בתאריך 30.12.22 בשעה 15:48, הגע הנאשם לדוכן והסיג גבול כדי לעبور עבירה בכך שניתק את זכויות הוויטרינה שבדוכן, הניס ידיו דרכו והוציא תכשיטים ובכלל זאת - טבעות, שרשרות ו שעונים. שווי הרכוש שנintel ונשא הנאשם שלא כדין הינו בסך של כ-000 12 ₪.

על פי האישום השלישי, במועד הרלוונטי לאישום זה עבדה המתלוננת בחנות, ובתאריך 31.12.22 בשעה 6:45, הגיע הנאשם לחנות כדי לשוד, בעודו רעל פנים. אותה עת, שהטה המתלוננת בלבד במקום. בmund זה התקרב הנאשם לעבר המתלוננת, בעת שעמדה מאחורי הדלפק ונעמד בסמוך אליה בעודו מחזיק ברזל בידו, ואמר לה "תבייאי כספ". המתלוננת לא השיבה ועל כן הורה לה שוב הנאשם להביא את הכסף מהקופה.

המתלוננת פתחה את הקופה לנאשם, מסרה לו חלק מהשטרות וגם הנאשם יצא בעצמו שטרות נוספים מהקופה. חלקם נפל ארצה והנאשם אסף אותם. הנאשם נטל מהקופה סך של כ-000 1 ₪. מיד לאחר מכן, יצא הנאשם מהחנות כאשר שוב נפל לו שטר, עלה על אופניים וברח מהמקום. המתלוננת אספה את השטר, צילמה את הנאשם בעודו ברוח מהמקום והתקשרה לבעל החנות ולמשטרה.

למחרת, בשעה 16:00 או בסמוך לכך, עת הגיעו השוטרים על מנת לעצור את הנאשם, יצא הנאשם דרך מרפסת הדירה לעבר עליית גג הבניין. שם הסתתר מאחורי מיכל מים. בmund זה, אמר אחד השוטרים לנאשם "עצור משטרת" וכן הזיהיו כי אם לא יענה ל夸יראותיו יאלץ להשתמש בטיזר. הנאשם לא נענה ל夸יראות השוטרים וניטה לבסוף מהמקום, אך נתפס על ידי השוטרים והובא לתחנה.

הריאות לעונש

4. מטעם המאשימה הוגש קריאה לעונש הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), ממנו עולה כי לחובתו עבר הכלל שורת עבירות ובאזור הדיון האחרון מיום 6.9.23 נדון ל - 18 חודשי מאסר בפועל, והופעלו שני מאסרים מותנים של 6 ו - 3 חודשים באופן שהעונש הכללי אשר הוטל הינו 24 חודשים מאסר. עברו כולל עבירות של פריצה לבניין שאינו דירה וביצוע גנבה, היזק לרכוש בمزיד, גנבה מרכיב, הפרת הוראה חוקית, שביל"ר ונטישה במקום אחר, פריצה לרכב, גנבה, הסגת גבול פלילית, החזקת סמים לצריכה עצמית, התפרצויות למוגדים/תפילה לבצע עבירה, ועוד, וחילק מהubeiroot ביוטר ממופע אחד. כמו כן, בעבר אף בוצעה הארכה של מאסר מותנה.

مטעם ההגנה לא הוגש ראיות לעונש ביחס לאלימות המעצר בהם היה בפועל אחר, וממסמכים אלו עולה כי למשעה מלאה ימי המעצר של הנאשם עד כה היו ימי מעצר או מאסר בתיק אחר, ת.פ.22-01-30060 של בית משפט השלום באשקלון הנזכר בכתב האישום, ימי המעצר שם הובאו במסגרת מנין ימי המאסר אשר הוטל עליו באותו תיק, ועוד הליך זה מתנהל. משכך, אין להפחית ממאסרו של הנאשם ימי מעצר בפועל הנוכחי, ועל כן אין מחלוקת.

תסוקיר שירות מבטח

5. בעניינו של הנאשם הוגש תסוקיר שירות מבחן אשר יפורט אך בחלקו לאור צנעת הפרט. על פי התסוקיר, מיום 22.10.23, הנאשם רוחק ללא ילדים. טרם מעצרו שולב בקהילה הטיפולית בית אביה וביום 22.12.2023 סיים שירותו בקהילה הטיפולית מרצונו; טרם סיום השירות הצבאי, ביצע הנאשם עבירות התפרצויות גוניבת ושותרר מן השירות בגין אי התאמה.

ה הנאשם הופנה לשירות המבחן מספר פעמיים בהליכים קודמים בין השנים 2015-2022 ונעשו ניסיונות טיפולים בתחום ההתמכרות לסמים במסגרת קהילות טיפוליות וכן במסגרת בקהילה. בין היתר שולב במלכישוע והורחק מהקהילה, שולב במרכז ים, במסגרת אמבולטורית, שולב בקהילה הטיפולית הדר והתחרט; שולב שנית במרכז ים אך מעוד בשימוש בסמים, שולב באישפוזיות בבית החולים "קריית שלמה" ובקהילה טיפולית זו, שהה בה כ- 8 חודשים וסיים טיפול בעקבות הפרת חוקי המסגרת, ובפעם האחרון כמפורט בכתב האישום שולב בקהילה בטיפול הרטו - בית אוור אביה, ועצב את המסגרת, ובבדיקה מטעם גורמי הטיפול עולה כי הנאשם בעל מוטיבציה נמוכה לטיפול. בתסוקיר צוין כי לדבריו הנאשם הוא ברוח בשל חשש מגעה בו כאשר חש מאים משותפיו לחדר.

ה הנאשם הודה ביצוע העבירות אך התקשה לחת את אחוריות על מעשיו. לדבריו ביצע את העבירות בשל הצורך לכף כדי לרכוש סמים, בעת ביצוע העבירות היה שרוי תחת השפעת סמים ולא הרגיש דבר בעת ביצוע מעשיו. הנאשם לא התייחס לנפגעי העבירות.

ה הנאשם משליך את אחוריות למשעו לגורמים חיצוניים, ומתקשה לבדוק באופן ביקורתי ועמוק הנהלותו.

שירות המבחן התרשם כי העבירה בוצעה על רקע מאפיינים אישיים הקשורים לשיקול דעת לקוי, קושי בויסות דחפיים, קושי בעמידה בגבולות חיצוניים. הצורך לרווח כלכלי הניע אותו לפעול לצורכי אימפלסיבית ללא חשיבה על השלכות מעשו.

ה הנאשם מסר כי היה רוצה לקבל הצעות נוספות ולהשתלב בקהילה, לצד זאת חשש להשתלב בטיפול ולהיות נתוןשוב לנחיי המסגרת.

לאחר בחינת הערכת הסיכון לשיקום, והסיכון לעברינות כעולה מהאמור לעיל, אופי העבירות וחומרתן, דפוסי אישיותו, אורחות חיים שלו, עבר פלילי, התמכרות לסמים, קושי לשמור על יציבות במסגרות שונות, וקושי לחת אחוריות על מעשו, שירות המבחן המליך על ענישה בדמות מאסר בפועל לצד ענישה מותנית ופיזי לנפגעי העבירות.

טענות הצדדים:

6. לטענת ב"כ המאשימה:

בחינת הנسبות הקשורות לביצוע העבירות, מפנה ב"כ המאשימה לתוכנן שקדם לביצוע העבירות, לנזק שנגרם מביצוע העבירות, לא הוגש ראיות לעניין הנזק שנגרם לנפגעי העבירה אך כפי שמצוין בכתב האישום המתוקן, באישום השני גנבו הנאשם תכשיטים בשווי של כ-12,000 ₪, ובאישור השלישי גנבו כסף בסך למעלה מ-1,000 ₪.

מעבר לנזק הממוני שנגרם, ברι כי נגרמו לנפגעי העבירה לרבות העובדת שעבדה בחנות במהלך ביצוע השוד, נזקים הכלולים השפעה על תחושת הביטחון שלהם במקומם העבודה, בעסק שלהם והשפעות מורגשות גם לאחר ביצוע העבירות.

לאור כל האמור, המאשימה סבורה כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם צריך לנوع בין 4 ל- 6 שנות מאסר בפועל.

ביחס לעונישה בתוקן המתחם, מעבר לעובדה שהנายน שחייב את אחוריות במסגרת ההליך הפלילי וחסר זמן שיפוטי, אין כל נסיבה נוספת לקולא, לחובתו עבר פלילי לא מבוטל בעבירות דומות.

בעת ביצוע העבירות כנגד הנאשם עמדו שני מאסרים מותנים, אשר לא היה בהם כדי להרתו מלשוב ולבצע עבירות דומות. שני מאסרים מותנים אלו הופעלו במסגרת ת.פ. 22-01-20060 בז הורשע הנאשם בעבירות רכוש, הפרת הוראה חוקית ועוד.

בשים לב לכך שבכל אלה לא היה כדי להרתו מלשוב ולבצע עבירות דומות, ניתן לצורך בעונישה מוחשית, ממשית, מרתיעה, שתביאו הן להרתעתו והן לשמירה על סדר הציבורי אשר מופר כל זמן שהנายน מחוץ לכותלי הכלא, וראיה לכך היא העובדה שביצוע עבירות נשוא כתוב אישום זה בעת שהוא צריך להיות מצוי במסגרת חלופה טיפולית על פי הוראה חוקית של בית המשפט.

ב"כ המאשימה עותר להثبت את עונשי המאסר במסגרת תיק זה כך שירצויו במצטבר לעונש המאסר אותו מרצה הנאשם, אין מקום לנכונות את ימי מעצרו בתחום זה כיוון שחלקו נוכחו במסגרת גזר הדין השני נגדו בהליך אחר ויתרתם נחשבו לו כימי מאסר בגין אותו גזר דין.

ניתן כי יש מקום את עונשו של הנאשם בחלוקת העליון של מתחם העונש ההולם, ובמצטבר. כמו כן יש להثبت על הנאשם עונשי מאסר על תנאי בגין כל אחת מהעבירות שבוצעו על ידו, פיצוי לנפגעי העבירה נשוא האישומים 2 ו-3, וכן קנס.

7. **לטענת ב"כ הנאשם:**

החוק קבע שהמתחם הוא לעבירה בנסיבותיה. עבירת השוד כמו לא מעט עבירות אחרות, חולשת על איורים ברמות חומרה מאוד מגוונות.

ניתן כנגד המתחם לו עותרת המאשימה, וכי מדובר למי שנכנס לעסוק מחזק מקל, אין את הרכיב של התכנון, מבקש את הכספי, ונפל לו פעמים, ואחרי שהוא מסתלק מהמקום המתлонנת יוצאה החוצה ומצלמת אותו. לא ניתן כי זה

arium לא חמור, ונטען כי כתוב האישום מלמד על כך שיחסית לשוד בנסיבות מחמירות מהסוג זהה, זה כמעט ברף התחthon של ההתנהגות, התכוון, האiomים, האלימות, זה המעת מכל.

ב"כ המשימה ביקשו מתחם אחד, וההנחה היא שהחלק העיקרי של 6-4 שנים עיקרו זה השוד, אבל על בית המשפט לקבוע את המתחם לפי הנסיבות הספציפיות של המקרה הזה. התבקש שלא לקבל מתחם זה ולקבוע מתחם שתחילתו ב - 20 חודשים.

לגביו הנאשם, מדובר במאי שלא צלח בהליך טיפול, ומהתקיר עולה שגם לא פעם ראשונה שיש כשל. מדובר במאי שחיי חיים של נרkommen, חיבים לחתה בחשבון שעוז מציאות מורכבת, זה לא יכול להצדיק דבר, התמכרות זו במידה מסוימת גזירת גורל, ומדובר על רקע משפחתי מורכב.

במקרים עצם הוא מודה לחלוין. הוא בחקירה מודה בזה אין מחלוקת, היהודיה שלו משדרת אמינות, ומשדרת הרבה ייאוש מהחיים ועצב על גורלו. בין השאר הוא אומר "אני חי ברחוב והמשפחה שלי מפחדת לדבר איתי שלא יפתחו להם לティー על סיוע כי אני בבריחה. אין לי תחנות אין לי גרבאים אין לי אופה להתקלח, יש לי רגעים אם אני מתחבר למציאות בא לי להתאבד".

הוא גם אומר בחקירה "אני לוקח אחריות על המעשים שלי...". "אין לי כוח ואני עייף אני לא רוצה לעשות את הדברים האלה מחוסר ברירה וייאוש". אם לא היה מודה בrama הריאיתית מצבו הריאיתי היה הרבה יותר טוב.

בית המשפט רשאי לפי שיקול דעתו לחפות את העונש למאסר הקטים או לצבור אותו כפי שב"כ המשימה טען. במקרים העניין יש קשר מסוים במגוון המעשים, היהות והוא נותן CUT את הדין על דברים שעשה לאחר שעזב את הקהילה, אליה נשלח במסגרת התקנים שבಗנים מרצה מאסר CUT.

התבקש לחופף חלק מהתקופה, התבקש לתת לו את מידת החסד, העובדה שכשל בהלכים טיפולים צריכה במידה מסוימת לבוא גם לזכותו שניסה וניסה ולא הרים ידים. הנאשם נקלע לחוים קשים של התמכרות והתבקש לגזר את העונש בהתאם.

ה הנאשם אמר כי עשה מעשים לא טובים, הוא מודה והודה בחקירה הראשונה. ביקש להגיע לכלא חרמון, ורוצה לנסוט לטפל בעצמו במאסר.

הערכים המוגנים ומתחם העונש הולם

8. בביצוע העבירות פגע הנאשם בערכים המוגנים שהם פגעה בכבוד האדם, גופו, חיותו, הזכות לקרניין, הביטחון האישי, הסדר הציבורי ושלטונו החזוק.

לענין הפגיעה בערכים המוגנים בעבירות שוד, ר' ע"פ 1127/13 **עמנואל גברגזי נ' מ"י** (15.1.2014): "הערך החברתי שנפגע מביצוע עבירה שוד הוא כבודם, חירותם ורכושם של המתלווננים - קורבנות העבירה וביתחונו של הציבור, יכולתו ממשית לחיות את חייו, ולהלך ברוחבות ללא חשש".

החוمرة הרבה מציה בעיקר בעבירות השוד בנסיבות חמימות באישום השלישי. הנאשם ביצع את עבירת השוד תוך איום על המתלוונת באמצעות ברזל בדו כשהוא רעל פנים.

לצד העבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין 20 שנות מאסר, וחומרתה באה לידי ביטוי בענישה זו שלצידה.

לעבירת השוד וחומרתה ר' ע"פ 4841/13 **עומר ספי נ' מ"י** (6.2.2014): "כבר נכתב פעם אחר פעם כי עבירת השוד צריך שתידן במסטר אחורי סוג ובריח ועל פי רוב גם לא לתקופה קצרה. זאת, ראשית, בשל הוראת החוק בסעיף 402 לחוק העונשין הקובעת עונש מרבי של 14 שנות מאסר, ובנידוןدين בשוד בנסיבות חמימות (בחבורה) אף 20 שנות מאסר, כפי שגם הזכיר בית משפט קמא. שנית, עבירה זו חמורה מטבעה, שכן משמעותה היא אלימות או פוטנציאל לאלימות, כי לא אחת מתנגד הקרבן לשוד, ולא אחת ישולף השוד נשק חם או קר ויכלה זעמו בקרבן, או יפגע בו כדי להשתיקו; וכך - עד כדי רצח (ראו סעיף 300(א)(3) לחוק העונשין). ניתן גם לטראותה הנלוית לעבירה זו אצל הקרבן. החוק בקש, למצער, להרטיע - את הנאיםים שלפנינו, ומכל מקום להרחקם מן החברה לתקופה מתאימה".

אין מחלוקת בין הצדדים כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל שלושת האישומים.

קביעת מתחם העונש הולם מתבצעת בעיקר תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה, החומרה והتوزאה, ואינה קשורה אך בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק. לשלב קביעת מתחם העונש הולם, היבט אינדיבידואלי הקשור למקרה המסוים הנדון. ר' ע"פ 13/13 **חסן ואח' נ' מ"י** (5.6.2013), המתייחס לצביעון האינדיבידואלי אשר העניק החוק לשלב זה.

להלן התייחסות הפסיקה לעבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם, ויש לאבחן בהתאם לנסיבות כל מקרה.

9. בעבירות השוד טווח עונשה רחב, הקשור בעיקר בנסיבות הביצוע, ושימוש או אי שימוש באלימות, נשק, או ביצוע בחבורה, וכן אופיו האiom.

בע"פ 3623/21 **חסן אבו ענאם נ' מ"י** (4.11.2021) הורשע המערער אשר צירף מספר תיקים והורשע בשתי עבירות שוד, הפרת הוראה חוקית וגנבה. בתיק העיקרי המערער פנה למטלון ובקש ממנו להשתמש במכשיר הסלולרי שלו לצורך ביצוע שיחה. המטלון הסכים ומסר למערער את הטלפון, המטלון ביקש מהמערער שישיב לו את הטלפון בטענה כי הינו שוטר, אך המערער סירב ואיים עליו באומרו: "אתה שוטר, רק על זה אני צריך להרוג אותך", נטל בידו

אבן, הניפה מעלה, ודרש מהמתלון את כל שבכיסיו. המתלון הוציא מכיסיו את ארנקו ומסרו למערער. לאחר מכן המערער איםשוב על המתלון, ערך חיפוש בכיסיו של המתלון, תוך שהוא מושך להחיזק את האבן, ובהמשך דרש מהמתלון למכת מהמקום, תוך שאים עליו. על פי האמור בתיק מצורף ניגש המערער למTELON ברחוב, שלוצדו היו אופניו החשמליים, הציג עצמו כשוטר ושאל את המתלון מדוע הוא מסתובב ללא מסיכה. המתלון חרד במערער והמערער הכה באגרוףו בראשו של המתלון. המתלון קם כדי למנוע מהמערער לגונב את אופניו, אך המערער הצליח להגעה אל האופניים ואחז בהם במטרה לגונבם. המערער לא הצליח לגונב את האופניים מאחר שהוא נפל עימם ארוצה, אז לקח המערער מהמתלון שהיה על האופניים את הטלפון של המתלון במטרה לגונבו. המתלון התקרב אל המערער כדי למנוע מגונב את הטלפון, והמערער בתגובה בעט במתלון באוזו בטנו. המתלון הכה את המערער, אשר הכה את המתלון בחזרה. המערער ניגש שוב לאופניים, שהו על הרצפה וניסה להרים במטרה לגונבם. המתלון התקרב למערער והמערער הדף את האופניים לכיוון המתלון וברוח מהמקום. כתוצאה מעבירות השוד נקבע מתחם למTELON חבלות בראשו ובידיו. כתב האישום נוסף מTARGET גנבת טלפון במרמה. לכל אחת מעבירות השוד נקבע חולם עונש הולם של 20 עד 50 חודשים מאסר ולעבירה הגנבה מתחם בין 6 ל - 10 חודשים מאסר, הוטלו 48 חודשים מאסר והופעל במצטבר מאסר מותנה בן 6 חודשים כך שהוטלו 54 חודשים מאסר. נקבע כי העונש שהוטל הולם את העבירות החמורים שביצע המערער וכי "עבירות שוד לטרורין הן עבירות חמורות ויש ליתן לכך ביטוי עונשי הולם ברמת העונשה". הערעור נדחה. יש לציין כי אירוע השוד בתיק המצורף חמור מנסיבות ביצוע העבירה ע"י הנאשם לאור האלים שהפגנה שם, ובענייןינו לא הייתה אלימות פיזית שהופעלה.

בע"פ 7475/15 **מתן שרייקי נ' מ"י** (18.2.2016) הורשע המערער על פי הודהתו בביצוע שוד בנסיבות מחמירות. המערער נכנס לחנות כשהוא מחזיק בכותש שום, ניגש למוכרת שהיתה באויה שעלה בלבד בחנות, הניח על הדלק פתק שבו נכתב "זה שוד" ודרש ממנו את הכסף שבקופה. המתלוננת מסרה לידי המערער את כספי הפדיון היומי של החנות ולאחר שנטל מידיה את הכסף דרש ממנו המערער לפתוח את הכספה. המתלוננת השיבה למערער כי אין בחנות כספת ומידי לאחר מכן החלה לזעוק "גנב, גנב" ויצאה מן החנות. בעקבות זאת יצא המערער אף הוא מהחנות וניסה להימלט עם שללו אך נתפס על ידי עוברי אורח. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-40 חודשים מאסר בפועל, ולאחר החרטה שהביע המערער על מעשיו, לקיחת האחריות וכן לאור עברו הנקי, השית בית המשפט על המערער 22 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון דחה את הערעור תוך שנקבע: "**במקרה דין המערער לא עשה אמנים שימוש באמצעותו באלימות פגיעה רב ולא הפעיל אלימות פיזית כלפי המתלוננת, אך כפי שטוענת המדינה בצדק, המערער הטיל אימה ופחד על המתלוננת - אישא מבוגרת כבת 65 - ואילץ אותה למסור לו את הפדיון. העובדה שאין מדובר במעשה שוד המציג ברף הגובה של החומרה קיבלה ביטוי במתחם העונשה המתון ביותר שקבע בית המשפט כאמור והוא אינו מצדיק התערבותו.**".

בע"פ 104/12 **אחמד מוראדאת נ' מ"י** (5.7.2012) הורשע המערער על יסוד הודהתו בביצוע עבירה של שוד בנסיבות מחמירות, המערער ושניים מחביריו הגיעו לחנות בתחנת הדלק, שבה עבר המתלון כקופה. האחים הצעירם בסיכון, באגרוף ובגז מדמייע, כיסו את פניהם ברעלות וחבשו גרבאים על ידיהם. השניים נכנסו אל תוך החנות כשהמערער נשאר בחוץ. אחד מהם ניגש אל המתלון, כיסה את עיניו, לفت את צווארו, קופף את ראשו ודרש ממנו להוביל אותו אל הקופה תוך שאים עליו, לקח אלף ש"ח מהקופה, העבירם לאחר, לקח מספר חפיסות סיגריות והשניים יצאו מהחנות. בהמשך הם ניסו להימלט וכשנחתסמו על ידי הרכב המשטרתי, ירדו מהרכב ונמלטו רגלית. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 34 חודשים מאסר בפועל לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון דחה את הערעור. בעניינו לא היה ביצוע

בצוותא חדא ולא הייתה אלימות פיזית, ואולם המערער בע"פ 104/12 המתין בחוץ.

בע"פ 3658 **אלכסנדר יוסייב נ' מ"י** (23.1.2015) - ערעור שהוגש על ג"ד של מותב זה, המערער הורשע בביצוע שוד בנסיבות מחמירות, בכך שנטל סכין מטבח ארוכה וחדה, הנicha בשקית ויצא מביתו. פלוניות הגעה בנסיבותה אל מרכז קניות, המערער הבchein בה כשפחה את דלת המכוורת, התקרב אליה, שלף את הסכין, נופף בה לעברה, אימע עליה שם תצעק יפגע בה, ודרש ממנו כסף, היא צעקה כי אין לה כסף, והושיטה למערער את הטלפון הנייד על מנת שיניח לה. הטלפון נפל ארצתה, המערער התכווף, הרימו, שב ואימע: "שקט, שקט, אני אפגע בר", והתהלך מהמקום. עובי או רוח דלקו אחריו, תפסוהו, נטלו ממנו את הטלפון הנייד והחזירוה לפולונית. נקבע מתחם עונש הולם בין 3 ל-6 שנות מאסר, והואטו על המערער 4 שנות מאסר ועונשים נלוויים, והערעור נדחה, גם בגין למתחם. שם נעשה שימוש בסכין, ובענייןינו שימוש בברזל, ואין לראות בכך חומרה פחותה.

בע"פ 1114/11 **נור גנאים נ' מ"י** (16.11.2015) הורשע המערער בעבירות שוד בנסיבות מחמירות לפי סעיף 402(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, ובקשרית קשור לביצוע פשע, כאשר הוא ואחר הצדידו בכפפות ובכליה הנראת כאקדח והגיעו למ יכולת כשם רעלוי פנים, ערכו חיפוש על גופו של המוכר ותווך איזומים בכליה הנראה להיות אקדח הורו למוכר לפתח את הקופה ולהעביר את תוכנה, וגבנו מהchnerות כ- 5,000 ₪ במזומנים, מכשיר די.די נייד ותיק מסמכים אישיים השיר למוכר. הוטלו על המערער 42 חודשי מאסר בפועל, והערעור נדחה.

בע"פ 7459/12 **ניל שיבר נ' מ"י** (20.06.2013), הורשע המערער בביצוע שוד מזון, בכך שנכנס לפנות בוקר לחנות לתחנת דלק כשפנו מכוסות בכובע גרב שחור, וכשהוא מציג למוכר סכין שהיתה ברשותו, מסר לו שקיית ניילון והורה לו למלא בה את תכולתה של קופת החנות. לאחר שהמתلون מסר למערער את שקיית הניילון ובה פדיין הקופה בסך של כ-900 ש"ח, הכנס המערער לשקיית כמה קופסאות סיגריות שהוצבו על המדףים, וטרם יציאתו מן החנות איים על המתلون. המערער צער הסובל מהתמכרות להימורים, החל בהליך שיקומי בכלל. נוכח שיקומו האפשרי הקל בית המשפט העליון בעונשו של המערער והעמידו על 24 חודשים חלף 30 חודשי מאסר שנגזרו.

בע"פ 7240/13 **אדם סבחט נגד מ"י** (18.5.2014), המערער הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות שוד מזון, בכך שנכנס לחדר פנימי בתחנת דלק, כשהוא רעל פנים, עוטה כפפות שחורות ובידו האחת החזיק בשבר חרס חד, ניגש למאתלון, הצמיד את שבר החרס לצווארו, דרש ממנו شيיבא לו כסף, ולבסוף נטל מהשולחן 300 ₪ במזומנים וממכשיר טלפון של המתلون. המערער שהוא צער ושירות המבחן המליך על צו מב奸, נדון ל-18 חודשים מאסר בפועל. ערعرو לבית המשפט העליון נדחה.

ברע"פ 1276/13 **סמי שושן נ' מ"י** (20.2.2013) הורשו המערערים בשורת מעשי פריצה וגניבה מבתים, כאשר ביהם"ש השלום קבוע מתחם ענישה הנע לכל מקרה פריצה וגניבה בין 10-24 חודשים מאסר, ומתחם זה אושר ע"י ביהם"ש המחויז בערעור וביהם"ש העליון לא מצא עילה להתרебות בגזר הדין או במתחם האמור. בעניינו הנאשם באישום השני לא התפרץ אלא הסיג גבול כדי לעبور עבירה, לצד ביצוע גניבה, וזאת בדוכן תשיטים.

כאמור עבירת השוד, היא המרכזית בחומרתה מבין העבירות אשר ביצע הנאשם, ואין מחלוקת כי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד לכל העבירות.

נסיבות ביצוע עבירות השוד חמורות. הנאשם מגע לחנותה בה נמצאת המטלוננט לבדה, רעל פנים עם ברזל בידו, ונטל כ- 1,000 ₪. לצד חומרת הנסיבות הללו יש להביא במסגרת השיקולים את העובדה שלא ננקטה אלימות פיזית על ידו.

airyut הגניבת חמור גם הוא, והנائم גונב תכשיטים בשווי של 12,000 ₪ מדוכן תכשיטים ופוגע בבעל הדוכן בעצם הגניבת כמו גם בעסקו של המטלון.

ובנוסף לאלו הפר הנائم קודם לכך את ההוראה החוקית הקשורה לשחוותו בקהילה ואופן עזיבתו אותה, ולא התיעצב בתחנת משטרת.

שורות עבירות אלו המבוצע על ידי הנאשם צריכה למענה עוני הולם אשר יכול מסר ממשועוט, אך יש לזכור כי באף אחד מהאישומים אין מדובר באלימות פיזית כלפי אחר.

לאחר בחינת העבירות בנסיבות ביצוע והענישה הנהוגת, אני מוצא כי מתחם העונש הולם למכלול העבירות כולל מסר בפועל הנע בין 3 ל - 5 שנים.

הענישה

10. הנאשם ליד 1994 ולחובתו עבר רלוונטי כמפורט לעיל, והוא מבצע את העבירות כאשר מסרים מותנים עומדים כנגדו. אמנם מסרים מותנים אלו אינם בררי הפעלה עצת, אולם זאת הוואיל והם הופעלו בתיק הקודם בינו הנאשם מרצה עצת מסר בפועל במשך 24 חודשים.

כמו כן, העבירות בהן הורשע הנאשם בהליך זה בוצעו בזמן שההlixir הקודם מתנהל כנגדו.

כמפורט לעיל, הליכים טיפולים, בכמה הליכים פליליים, לא הועילו, והם נכשלו. שוב ושוב לא צלחו ניסיונות של שירות המבחן להשלים עם הנאשם הליכים טיפולים.

באחד מההלים הטיפולים אף הייתה תקופה משמעותית של ניסיון טיפול, 8 חודשים, אשר לבסוף לא צלח.

אני מוצא כי יש לראות לצד הכישלונות של הליכים אלו גם היבטים לזכות הנאשם אשר עשה ניסיונות טיפולים, בחלוקת לתקופה לא קצרה, ואלו אינם צולחים.

מכל האמור הענישה בעניינו של הנאשם אינה יכולה להיות ברף התחתון של מתחם העונש הולם, ועליה לבטא הן את העבר הפלילי ואי הירთעות הנאשם מממסרים מותנים, והן את הצורך במתן משקל להרעתה היחיד.

לצד זאת אני מוצא מקום ליתן משקל להיבטים החשובים המסויימים העולמים מהתשקיף ולנסיבותו האישיות של הנאשם המפורטות בו.

מכל אלו הענישה תהא מעלה הרף התחתון אולם לא שטחית, ומתחת לאמצעו של המתחם.

אשר לשאלת חפיפת המסר למסר אותו מרצה הנשם כעת. סבורני כי מطبع הדברים לו היה הנאשם מצרף את מכלול תיקו ייחודי, לרבות תיק זה, הדבר היה בא לידי ביטוי בענישה הכללת המוטלת עליו, ומטעם זה אני מוצא לנכון להורות על חפיפה חיליקת, של 10 חודשים למסר אותו מרצה הנשם כעת.

כן יש להטיל על הנאשם פיצוי לנפגעי העבירות אשר ביצע, ופיצוי זה יערוך על דרך האומדן.

ביחס ל垦ס, אכן עבירות אלו מצריכות בריגל גם ענישה כלכלית, ואולם לאור נסיבותו של הנאשם וכי זהו מסר נוסף המוטל עליו בעודו מרצה אחר, איןני מוצא מקום להטלת קנס.

11. **לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

מסר - מסר בפועל לתקופה של 40 חודשים. מובהר כי אין לנכות ימי מעצר הוайл והם נוכו בהליך אחר או נחשבים כמסר בתיק אחר.

מורה כי 10 חודשים מתקופת מסרו של הנאשם ירוצו בחופף למסר בפועל אותו הוא מרצה כעת בגין גזר הדין מיום 6.9.23 בת.פ. 30060-01-22 14377-02-22 של בית משפט השלום באשקלון, יתרת המסר, לפחות 30 חודשים, במצבבר לו.

מסר על תנאי - מסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירה מהubeiroot לפיהן הורשע.

פיצוי - הנאשם ישלם למTELON נפגע העבירה באישום השני ע.ת. 4. פיצוי בסך 10,000 ₪, ולMITTEDONGNT נפגעת העבירה באישום השלישי ע.ת. 13. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלוםmons חודשיים שווים ורכזפים, התשלום הראשון בתוקן 90 ימים מהיום ויתר התשלומים מידי 30 ימים לאחר מכן.

זכות ערעור בתחום 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י' אדר א' תשפ"ד, 19 פברואר 2024, במעמד הצדדים.